

Υπόθεση C-90/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

24 Φεβρουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Højesteret (Δανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

7 Φεβρουαρίου 2020

Αναιρεσείουσα

Arcoa Parking Danmark A/S

Καθού:

Skatteministeriet

Το αντικείμενο και η νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το ζήτημα αν τα τέλη ελέγχου για την παραβίαση των κανόνων στάθμευσης σε ιδιωτική περιουσία συνιστούν αντιπαροχή για υπηρεσία που παρασχέθηκε, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112 και, ως εκ τούτου, αποτελούν πράξη υποκείμενη στον ΦΠΑ.

Άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Το προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα τέλη ελέγχου για την παραβίαση των κανόνων στάθμευσης σε ιδιωτική περιουσία συνιστούν αντιπαροχή για υπηρεσία που παρασχέθηκε και, ως εκ τούτου, αποτελούν πράξη υποκείμενη στον ΦΠΑ;

Οι εφαρμοστέες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ορίζει ποιες πράξεις υπόκεινται στον ΦΠΑ [ΕΕ 2006, L 347, σ. 1, (στο εξής: οδηγία 2006/112)]· άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', άρθρο 24, παράγραφος 1, άρθρο 25, άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ια', και παράγραφος 2, στοιχείο β'.

Νομολογία του Δικαστηρίου:

C-154/80, *Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats* (EU:C:1981:38), σκέψεις 12 και 14

C-16/93, *Tolsma* (EU:C:1994:80), σκέψεις 13 και 14

C-277/05, *Société thermale d'Eugénie-les-Bains* (EU:C:2007:440), σκέψεις 24 έως 32 και 34 έως 36

C-295/17, *MEO* (EU:C:2018:942), σκέψεις 43 έως 50, 57, 61 έως 62 και 67 έως 68

C-222/81, *B.A.Z Bausystem* (EU:C:1982:256)

Υπόθεση 102/86, *Apple και Pear* (EU:C:1988:120)

C-40/09, *Astra Zeneca* (EU:C:2010:450)

C-250/14, *Air France-KLM* και C-289/14, *Hop!-Brit Air SAS* (EU:C:2015:841)

C-37/16, *SAWP* (EU:C:2017:22)

C-224/18, *Budimex* (EU:C:2019:347)

Οι εφαρμοστέες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ο *momsloven* (νόμος περί ΦΠΑ), όπως κωδικοποιήθηκε με τον ενοποιημένο νόμο 1021 της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 περί φόρου προστιθέμενης αξίας και τροποποιήθηκε στη συνέχεια. Η οδηγία 2006/112 μεταφέρθηκε στο δανικό δίκαιο με τον *momsloven*. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του *momsloven* ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι οφείλεται ΦΠΑ για υπηρεσίες που παρέχονται εξ επαχθούς αιτίας στη Δανία. Η διάταξη αυτή μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112. Η έκταση της φορολογικής υποχρέωσης ορίζεται στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σύμφωνα με το οποίο η βάση επιβολής του φόρου συνίσταται στην αντιπαροχή που αποτελεί την τιμή των αγαθών ή υπηρεσιών χωρίς ΦΠΑ. Το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο 8, θεσπίζει απαλλαγή από τον ΦΠΑ, μεταξύ άλλων, για τη μίσθωση ακινήτων. Η απαλλαγή δεν ισχύει όμως, μεταξύ άλλων, για τη μίσθωση χώρων στάθμευσης.

Ο færdselsloven (κώδικας οδικής κυκλοφορίας), όπως κωδικοποιήθηκε με τον ενοποιημένο νόμο 1324 της 21ης Νοεμβρίου 2018 και τροποποιήθηκε στη συνέχεια. Με τροποποίηση του 2014 (νόμος 169 της 26ης Φεβρουαρίου 2014) στο άρθρο 122, στοιχείο c, του færdselsloven (κώδικα οδικής κυκλοφορίας) προστέθηκε διάταξη δυνάμει της οποίας χρηματική κύρωση (τέλος ελέγχου) για τη στάθμευση σε ιδιωτική έκταση προσβάσιμη από το κοινό δύναται να επιβληθεί, μόνον εάν τούτο επισημαίνεται σαφώς στην τοποθεσία αυτή. Η τροποποίηση βασίστηκε, μεταξύ άλλων, σε έκθεση του Ιουνίου 2013 για την ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών στον τομέα των υπηρεσιών στάθμευσης, που εκπονήθηκε από ομάδα εργασίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, η οποία συγκροτήθηκε για να εξετάσει, μεταξύ άλλων, κατά πόσο υφίστατο ανάγκη ορισμού ανώτατου ορίου χρηματικής κύρωσης (ήτοι, επιπλέον των τελών στάθμευσης) που μπορεί να επιβληθεί σε ιδιωτικούς χώρους στάθμευσης. Κρίθηκε ότι δεν υπήρχε λόγος θέσπισης συγκεκριμένου ορίου. Συγκεκριμένα, η ομάδα εργασίας δέχθηκε ότι, όταν ο κάτοχος οχήματος σταθμεύει σε ιδιωτική έκταση, από νομικής απόψεως συνάπτει με τον ιδιοκτήτη της έκτασης σύμβαση για τη στάθμευση (εν είδει οιονεί δικαιοπραξίας), διά της οποίας δέχεται εξαρχής εύλογους περιορισμούς και όρους στη στάθμευση, που καθίστανται σαφείς μέσω της σήμανσης της οικείας τοποθεσίας. Κατά την ίδια έκθεση, από την ερμηνεία βάσει του δικαίου των συμβάσεων και την αξιολόγηση των συνθηκών στάθμευσης και της φύσης της σήμανσης εξαρτάται το εάν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση θα θεωρηθεί εύλογη η χρέωση αυξημένου τέλους, το οποίο -κατά την έκθεση- για τους σκοπούς του νόμου αποτελεί κύρωση που επιβάλλεται από τον ιδιοκτήτη της έκτασης/εταιρία παροχής υπηρεσιών στάθμευσης για την εκ μέρους του χρήστη των υπηρεσιών στάθμευσης μη τήρηση των όρων της συναφθείσας σύμβασης.

Η δανική νομολογία:

Με απόφαση της 12ης Απριλίου 1996 (δημοσιευμένη στο Ugeskrift for Retsvæsen 1996 883 και το Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1996 357), το Højesteret (Ανώτατο Δικαστήριο, Δανία) έκρινε επί της φύσεως, για τους σκοπούς του ΦΠΑ, των «αυξημένων τελών στάθμευσης» (τελών ελέγχου) για τη στάθμευση σε ιδιωτική έκταση κατά παράβαση των οικείων κανόνων. Το Højesteret (Ανώτατο Δικαστήριο) απεφάνθη ότι τα αυξημένα αυτά τέλη, τα οποία επιβάλλονται βάσει οιονεί συμβατικής σχέσης, πρέπει να θεωρούνται αντιπαροχή έναντι υπηρεσίας και ότι, ως εκ τούτου, υπόκεινται στον ΦΠΑ. Κατά την απόφαση αυτή, τούτο ίσχυε ανεξαρτήτως του ότι τα τέλη ήταν καθορισμένα σε σταθερό επίπεδο, υψηλότερο εκείνου των συνήθων τελών στάθμευσης, λόγω της επιδίωξης της εταιρίας παροχής υπηρεσιών στάθμευσης να αποφεύγεται η στάθμευση κατά παράβαση των κανόνων.

Το αντικείμενο του ενδίκου βοηθήματος της κύριας δίκης

Αίτηση αναιρέσεως την οποία άσκησε επιχείρηση ζητώντας, μεταξύ άλλων, να αναγνωρισθεί ότι τα τέλη ελέγχου που εισέπραττε για παράβαση των κανόνων

στάθμευσης -στο πλαίσιο της σχέσης μεταξύ του κατόχου του οχήματος και της επιχείρησης- δεν συνιστούν αντιπαροχή για υπηρεσία υποκείμενη στον ΦΠΑ.

Σύνοψη των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Η Arcoa Parking Danmark A/S (στο εξής: Arcoa) είναι επιχείρηση που εκμεταλλεύεται χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων σε ιδιωτική έκταση δυνάμει σύμβασης με τον κύριο του ακινήτου. Η Arcoa θέτει προϋποθέσεις για τη χρήση των χώρων στάθμευσης, που περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, την απαγόρευση στάθμευσης χωρίς ατομική άδεια, τον μέγιστο χρόνο στάθμευσης και την καταβολή αντιτίμου για τη στάθμευση. Όταν οι κανόνες παραβιάζονται, η Arcoa επιβάλλει ειδικό «τέλος ελέγχου» (510 κορόνες κατά τα έτη 2008 και 2009).
- 2 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά το κατά πόσον η Arcoa οφείλει να καταβάλλει ΦΠΑ για τα εν λόγω ειδικά τέλη ελέγχου. Δεν αμφισβητείται ότι η Arcoa οφείλει ΦΠΑ για κάθε πληρωμή τελών για στάθμευση που γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες.
- 3 Στις 25 Οκτωβρίου 2011, η Arcoa ζήτησε από τη SKAT (τη δανική φορολογική αρχή) επιστροφή ΦΠΑ επί των πωλήσεων για τα εισπραχθέντα τέλη ελέγχου. Το αίτημα αφορούσε ποσά που καταβλήθηκαν από την 1η Σεπτεμβρίου 2008 έως την 31η Δεκεμβρίου 2009. Το ποσό προσδιορίστηκε στις 25 089 292 κορόνες.
- 4 Στις 12 Ιανουαρίου 2012, η SKAT απέρριψε το αίτημα με την αιτιολογία ότι τα τέλη ελέγχου θεωρούνται υποκείμενα στον ΦΠΑ δυνάμει του momsloven (νόμου περί ΦΠΑ).
- 5 Κατά της απόφασης της SKAT (δανικής φορολογικής αρχής) ασκήθηκε διοικητική προσφυγή ενώπιον της Landsskatteretten (εθνικής φορολογικής επιτροπής, Δανία), η οποία, στις 23 Δεκεμβρίου 2014, επιβεβαίωσε την απόφαση της SKAT. Η Landsskatteretten (εθνική φορολογική επιτροπή) απεφάνθη ότι υπάρχουν 13 κατηγορίες περιπτώσεων στις οποίες η Arcoa Parking Danmark A/S εισπράττει αυξημένο τέλος στάθμευσης. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, ο κάτοχος του οχήματος έχει σταθμεύσει και συνεπώς του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες στάθμευσης. Η Landsskatteretten (εθνική φορολογική επιτροπή) επισήμανε μεταξύ άλλων ότι η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-277/05, Société thermale d'Eugénie-les-Bains, αφορούσε την παροχή ξενοδοχειακών υπηρεσιών και, πιο συγκεκριμένα, την περίπτωση υπαναχώρησης του πελάτη από σύμβαση που συνήφθη για την παροχή συμφωνηθείσας υπηρεσίας. Στην ως άνω υπόθεση, ουδέποτε παρασχέθηκε οποιαδήποτε υπηρεσία και στον ξενοδόχο επιτράπηκε να παρακρατήσει το ποσό του αρραβώνα που εισέπραξε από τον πελάτη ως αποζημίωση προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο ξενοδόχος, χωρίς να οφείλεται ΦΠΑ. Η περίπτωση επί της οποίας έκρινε το Δικαστήριο δεν θα μπορούσε, κατά την άποψη της Landsskatteretten (εθνικής φορολογικής επιτροπής), να μεταβάλει τα όσα γίνονται δεκτά στο δανικό δίκαιο, μεταξύ άλλων, σε δικαστική απόφαση του 1996. Έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι στην

περίπτωση της στάθμευσης δεν συντρέχει υπαναχώρηση από σύμβαση η οποία δεν συνδέεται με παροχή υπηρεσίας ή κάποια αντίστοιχη περίπτωση. Σε αυτόν που σταθμεύει παρέχονται -ανεξαρτήτως της παρανομίας (ήτοι της στάθμευσης κατά παράβαση των κανόνων)- υπηρεσίες στάθμευσης. Ως εκ τούτου, η Landsskatteretten (εθνική φορολογική επιτροπή) έκρινε ότι τα τέλη ελέγχου υπόκεινται στον ΦΠΑ.

- 6 Η Arcoa προσέβαλε την απόφαση της Landsskatteretten (εθνικής φορολογικής επιτροπής) ενώπιον του Retten i Kolding (πρωτοδικείου του Kolding, Δανία), το οποίο, με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2017, δικάωσε το Skatteministeriet (Υπουργείο Οικονομικών, Δανία). Το Retten i Kolding (πρωτοδικείο του Kolding) αναφέρθηκε στην απόφαση του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου) του 1996 και επικύρωσε την απόφαση της Landsskatteretten (εθνικής φορολογικής επιτροπής). Επιπλέον, το Retten i Kolding (πρωτοδικείο του Kolding) αναφέρθηκε στην έκθεση της ομάδας εργασίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και έκρινε ότι η εκτίμησή της σχετικά με τον χαρακτήρα του τέλους ελέγχου ως χρηματικής κύρωσης δεν ασκεί επιρροή, καθόσον αφορά αποκλειστικά την ερμηνεία βάσει του δικαίου των συμβάσεων και την αξιολόγηση των συνθηκών στάθμευσης και της φύσης της σήμανσης.
- 7 Η Arcoa άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του Retten i Kolding (πρωτοδικείου του Kolding) ενώπιον του Vestre Landsret (εφετείου της δυτικής περιφέρειας, Δανία), το οποίο επικύρωσε την απόφαση του Retten i Kolding (πρωτοδικείου του Kolding) υιοθετώντας την ίδια αιτιολογία με την Landsskatteretten (εθνική φορολογική επιτροπή) και με το Retten i Kolding (πρωτοδικείο του Kolding), κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στην απόφαση του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου) του 1996, καθώς και στο γεγονός ότι, εν γένει, για την επιβολή του τέλους ελέγχου, ο κάτοχος του οχήματος πρέπει να έχει σταθμεύσει και, συνεπώς, να έχει κάνει πράγματι χρήση του χώρου στάθμευσης για το όχημά του για ορισμένο χρονικό διάστημα και, ως εκ τούτου, η στάθμευση και η καταβολή του ποσού συνδέονται άμεσα. Ως εκ τούτου, το Vestre Landsret (εφετείο της δυτικής περιφέρειας) έκρινε ότι το ποσό που επιβλήθηκε βάσει της οιονεί συμβατικής σχέσης πρέπει να θεωρηθεί αντιπαροχή έναντι υπηρεσίας υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του momsloven (νόμου περί ΦΠΑ). Περαιτέρω, το Vestre Landsret (εφετείο της δυτικής περιφέρειας) έκρινε ότι οι κατευθυντήριες γραμμές που συνάγονται από τη μεταγενέστερη της αποφάσεως του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου) νομολογία του Δικαστηρίου ως προς τον όρο «παροχή εξ επαχθούς αιτίας», συμπεριλαμβανομένης της υπόθεσης C-277/05, Société thermale d'Eugénie-les-Bains, δεν συνεπάγονται την ανατροπή της ερμηνείας που έγινε δεκτή με την απόφαση του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου) του 1996.
- 8 Κατά της αποφάσεως του Vestre Landsret (εφετείου της δυτικής περιφέρειας) η Arcoa άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ισχυριζόμενη, μεταξύ άλλων, ότι το Skatteministeriet (Υπουργείο Οικονομικών) πρέπει να αναγνωρίσει ότι τα τέλη ελέγχου που επέβαλε η Arcoa για παράβαση των κανόνων στάθμευσης -στο πλαίσιο σχέσης μεταξύ του κατόχου του οχήματος και της Arcoa- δεν συνιστούν αντιπαροχή για υπηρεσία υποκείμενη

στον ΦΠΑ. Το Skatteministeriet (Υπουργείο Οικονομικών) ζήτησε την επικύρωση της απόφασης του Vestre Landsret (εφετείου της δυτικής περιφέρειας). Η ενώπιον του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου) υπόθεση αφορά αποκλειστικά την υποχρέωση της Arcoa για καταβολή ΦΠΑ επί των τελών ελέγχου που αυτή εισέπραττε από τους αντίστοιχους κατόχους οχημάτων.

Οι κύριοι ισχυρισμοί των διαδίκων της κύριας δίκης

- 9 Η **Arcoa** προέβαλε ιδίως ότι τα τέλη ελέγχου δεν συνιστούν αντιπαροχή για τη διατήρηση του δικαιώματος στάθμευσης. Αντιθέτως, ο λόγος ύπαρξής τους είναι η επιδίωξη της Arcoa να αποφευχθεί η στάθμευση κατά παράβαση των κανόνων και συνιστούν χρηματική κύρωση που οφείλει να καταβάλει ο κάτοχος οχήματος για την παραβίαση των όρων που διέπουν τη στάθμευση. Επιπλέον, τα τέλη έχουν σταθερό ύψος, χωρίς συγκεκριμένη οικονομική σύνδεση με την αξία της υπηρεσίας στάθμευσης.
- 10 Κατά την άποψη της Arcoa, δεν υφίσταται παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας. Ως εκ τούτου, στην υπό κρίση υπόθεση δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 1, του momsloven (νόμου περί ΦΠΑ), ή το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112.
- 11 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η Arcoa τόνισε ιδιαίτερος την απόφαση της 8ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση C-277/05, Société thermique d'Eugénie-les-Bains.
- 12 Το **Skatteministeriet** (Υπουργείο Οικονομικών) υποστήριξε ιδίως ότι, ως αντιπαροχή έναντι της καταβολής του τέλους ελέγχου, στην πραγματικότητα παρέχεται στον κάτοχο του οχήματος η χρήση χώρου στάθμευσης. Το γεγονός ότι ο κάτοχος του οχήματος «κατέλαβε» χώρο στάθμευσης κατά παράβαση των κανόνων και, συνεπώς, οφείλει τέλος ελέγχου δεν ασκεί επιρροή. Επομένως, υφίσταται άμεση σύνδεση μεταξύ της επιβολής του τέλους ελέγχου και της ίδιας της στάθμευσης. Το 2009, τα τέλη ελέγχου αποτέλεσαν κατά προσέγγιση το 34 % του καθαρού κύκλου εργασιών της Arcoa, συνιστώντας έτσι σημαντικό τμήμα της οικονομικής της δραστηριότητας.
- 13 Κατά την άποψη του Skatteministeriet (Υπουργείου Οικονομικών), επομένως, υφίσταται παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας. Ως εκ τούτου, στην υπό κρίση υπόθεση έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 1, του momsloven (νόμου περί ΦΠΑ), καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112.
- 14 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το Skatteministeriet (Υπουργείο Οικονομικών) τόνισε ιδιαίτερος την απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση C-295/17, MEO.

Σύνοψη των λόγων για την υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 15 Το τέλος ελέγχου εξαιτίας μη συμμόρφωσης με τους κανόνες στάθμευσης σε ιδιωτική έκταση θεωρείται στο δανικό δίκαιο έως και σήμερα ως υποκείμενο στον ΦΠΑ, δυνάμει του momsloven (νόμου περί ΦΠΑ). Μπορεί να συναχθεί ότι η υποχρέωση καταβολής χρηματικής κύρωσης βασίζεται σε σχέση οιονεί δικαιοπραξίας και, ως εκ τούτου, υφίσταται έννομη σχέση μεταξύ της Arcoa και του χρήστη των υπηρεσιών στάθμευσης, όπως αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 14 της αποφάσεως της 3ης Μαρτίου 1994 στην υπόθεση C-16/93, Tolsma.
- 16 Οι διάδικοι διαφωνούν ως προς το κατά πόσο υφίσταται η απαιτούμενη σχέση παροχής και αντιπαροχής.
- 17 Το Δικαστήριο δεν έχει έως τώρα αποφανθεί ως προς τον χαρακτήρα των τελών ελέγχου για τους σκοπούς της νομοθεσίας περί ΦΠΑ. Το Højesteret (Ανώτατο Δικαστήριο) εκτιμά ότι, δεδομένου του γράμματος της διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112, σε συνδυασμό με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ενυπάρχει αμφιβολία ως προς το εάν η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι οι χρεώσεις αυτού του είδους συνιστούν αντιπαροχή έναντι υπηρεσίας υποκείμενης στον ΦΠΑ.
- 18 Κατά την διαδικασία, προσκομίστηκε αποδεικτικό υλικό που υποδεικνύει ότι οι φορολογικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, της Σουηδίας και της Γερμανίας υιοθετούν την άποψη ότι τα τέλη ελέγχου για την παράβαση των όρων στάθμευσης σε ιδιωτική έκταση δεν υπόκεινται στον ΦΠΑ.
- 19 Δεδομένου ότι η αποσαφήνιση του ζητήματος είναι κρίσιμη για την έκβαση της υπό κρίση υπόθεσης και ότι η αμφιβολία αφορά την ερμηνεία κανόνα του δικαίου της Ένωσης, το Højesteret (Ανώτατο Δικαστήριο) θεωρεί αναγκαίο να απευθύνει στο Δικαστήριο το προαναφερθέν προδικαστικό ερώτημα.